

כנין א, א

(א) אמר הכתוב בכאן ויקרא אל משה וידבר ה' אליו. ולא כן בשאר המקומות, בעבור שלא היה משה יכול לבא אל אהל מועד, להיוחו נגש אל המקום אשר שם האלהים רק בקריאה שיקרא אותו, שכבר נאמר למשה (שמות כה כב) [ונודעתי לך שם] ודברתי אתך מעל הכפורת (אשר אועד לך שמה), וכיון שידע שהשם יושב הכרובים שם נחירא לבא באהל כלל עד שיקרא אליו כאשר עשה בהר סיני שאמר (שם נד טו) ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך

ענין

שאלו
הלמדיו את רשבי מפני מה נחזיקו שנאיהן של ישראל שבאותו הדור כליה אמר להם אמרו אתם אמרו לו מפני שנהגו במעדתו של אותו רשע (ו) אם כן שבששן ידעו שבכל העולם כולו אל ידעו אמרו לו אמרו אתה אמר להם מפני שהשתחוו לצלם אמרו לו וכי משוא פנים יש בדבר אמר להם הם לא עשו אלא לפנים אף הקב"ה לא עשה עמהן אלא לפנים והיינו דכתיב כי לא ענה מלכו:

שפססמו ללום כימי נסכנולר

וכי משול פנים יש בדבר: לך זכ

ללם:

מחרב נפשי מיד פלב יחידתי:
כב הושיעני מפי אריה ומקורני רמים
עניתני:

ענין

ענין

א"ר לוי כיון שהגיעה לבית הצלמים נסתלקה הימנה שכינה אמרה אלי אלי למה עזבתני שמה אחזה הן על שונג כמיד ועל אינם כרצון או שמה על שקראתי כלב שנאמר הוצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי חורה וקראתו אריה שנאמר הושיעני מפי אריה ויהי כראות המלך את אסרר המלכה

ענין

בחתית הרר א"ר אבדימי בר חמא בר חסא מלמד שכפה הקב"ה עליהם את הדור בניגית ואמר להם אם אתם מקבלים התורה מוטב ואם לאו שם תהא קבורתכם א"ר אחא בר יעקב מכאן מורעא רבה לאורייתא אמר רבא^(ה) אעפ"כ הדור קבלוה בימי אחשורוש דכתיב קימו וקבלו היהודים קיימו מה שקיבלו כבר